

(98/C 354/109)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1124/98**från Marjo Matikainen-Kallström (PPE) till kommissionen***(8 april 1998)*

Ämne: Bristen på logik i gemenskapens program för mjölk till skolorna

I sitt svar på min skriftliga fråga (E-0124/98) förbiser kommissionsledamot Franz Fischler fullkomligt huvudargumentet i min fråga. Eftersom han i svaret understryker att storleken på stödet är beroende av mjölkhalten i produkterna och att lägre stöd ges till mellanmjölk än standardmjölk kan slutsatsen inte vara någon annan än att programmet främjar och styr valet av de mjölkprodukter med hög fetthalt som också konsumenterna gynnar på bekostnad av mjölkprodukter med låg fetthalt.

Eftersom det i svaret dessutom betonas att avsikten med stödet är att minska det högre minutförsäljningspriset för produkter med hög fetthalt jämfört med produkter med låg fetthalt kan man inte komma till någon annan slutsats än att kommissionen i sin stödpolitik inte beaktar den ohälsosamma effekt som för mycket fett i maten kan ha på människorna.

Mot bakgrund av ovanstående ställer jag följande följdfråga: Hur ämnar kommissionen i fortsättningen ändra på principerna för stöd i programmet för mjölk till skolorna så att programmet i fortsättningen inte stödjer den ur folkhälsosynpunkt vettlösa principen om "ju mer fett, desto mer stöd"?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar*(18 maj 1998)*

Kommissionen delar inte den slutsats som parlamentsledamoten dragit, nämligen att skillnader i det stöd som beviljas till produkter som ingår i programmet för distribution av mjölk i skolorna stimulerar konsumenten att prioritera produkter med hög fetthalt. Kommissionen anser tvärtom att stödbeloppen för närvarande fastställs enligt objektiva kriterier som inte bör påverka konsumenternas val av den ena eller den andra produkten. Bedömningen av om en produkt har alltför hög fetthalt eller inte kan dessutom knappast göras av någon annan än konsumenten själv med beaktande av dennes särskilda situation.

Av dessa skäl planerar kommissionen för närvarande inte att föreslå någon ändring av kriterierna för beviljande av nämnda stöd.

(98/C 354/110)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1129/98**från Konstantinos Hatzidakis (PPE) till kommissionen***(8 april 1998)*

Ämne: Grekiska tullmyndigheters hindrande av transitering i grekiska hamnar

I enlighet med information som kommit mig till del vägrar de grekiska tullmyndigheterna i helt lagstridig ordning att låta rederier som regelbundet trafikerar olika hamnar inom gemenskapen förtulla sin last och transport i de grekiska hamnarna Pireus, Thessaloniki och Iraklion i enlighet med det förenklade förfarandet för gemenskapstransitering som anges i artikel 448 i Europeiska unionens tullkodex (förordning (EEG) nr 2454/93⁽¹⁾). Ovannämnda tullmyndigheter tvingar — under förevändningen att man karaktäriserar alla hamnanläggningar i dessa tre ovannämnda 3 hamnar som 100-procentiga frizoner — alla som lastar och tar emot försändelser i dessa tre hamnar att iaktta de 15 tullförfaranden som gäller i Grekland för så kallade "frizoner" (en eufemism), vilket medför högre kostnader och förlust av tid.

Kan kommissionen upplysa mig om huruvida den känner till den här frågan och, om den gör det, tala om vilka åtgärder den tänker vidta för att sätta stopp för denna absurda situation, som helt uppenbart tjänar lokalpatriotiska intressen.

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.